

Sygn. akt X Kz 38/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie, X Wydział Karny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Wanda Jankowska – Bebeszko

Sędziowie: SO Grażyna Puchalska-spr, SO Beata Wehner

Protokolant: sekretarz sądowy Łukasz Biernacki

przy udziale Prokuratora: Jarosława Polanowskiego

po rozpoznaniu subsydiarnego aktu oskarżenia

w sprawie przeciwko E. K.

oskarżonej o czyn z art. 270 § 1 k.k.

zażalenia pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego (...) Sp. z o.o

na postanowienie Sądu Rejonowego dla W. w W. z dnia 27 listopada 2012 roku

w przedmiocie umorzenia postępowania

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2012r. Sąd Rejonowy dla W. w W. umorzył, na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k., postępowanie w sprawie przeciwko E. K..

Postanowienie powyższe zaskarżył pełnomocnik oskarżyciela subsydiarnego, zarzucając:

1. obrazę art.438§1kpk poprzez naruszenie przepisu prawa materialnego w postaci nie zastosowania art. 286§1kk, który w niniejszej sprawie powinien znaleźć zastosowanie
2. naruszenie art. 2§1 pkt.3 kpk poprzez niezrealizowanie celu postępowania w postaci nieuwzględnienia prawnie chronionych interesów pokrzywdzonego – spółki (...) Sp. z o.o.

W konsekwencji pełnomocnik oskarżyciela subsydiarnego wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzuty zgłaszane przez skarżącego we wniesionym środku odwoławczym nie mogą skutecznie podważyć stanowiska sądu meriti w kwestii istnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela.

Trafnie dostrzegł sąd rejonowy, że wadliwie w toku całego postępowania oskarżyciel substydiarny – spółka (...) traktowana była jako pokrzywdzony, co w konsekwencji skutkowało niemożnością nabycia uprawnień do wniesienia substydiarnego aktu oskarżenia.

W myśl art. 49 §1 k.p.k. pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio zagrożone lub naruszone przez przestępstwo. Kryterium bezpośredniości naruszenia lub zagrożenia dobra prawnego danej osoby oznacza natomiast, że w relacji między czynem o konkretnych znamionach przestępstwa, a naruszeniem lub zagrożeniem dobra tej osoby nie ma ogniw pośrednich, z czego wynika, że do kręgu pokrzywdzonych można zaliczyć tylko ten podmiot, którego dobro prawne zostało działaniem przestępnym naruszone wprost, a nie za pośrednictwem godzenia w inne dobra (w ten sposób postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 marca 2010 r., IV KK 316/09, OSNwSK 2010/1/645).

W przedmiotowej sprawie akt oskarżenia dotyczy przestępstwa podrobienia dokumentu w postaci uchwały wspólników (...) Sp z o.o. Dobrem chronionym przy przestępstwie z art. 270 § 1 kk jest wiarygodność dokumentów w celu zagwarantowania pewności obrotu prawnego, zatem dobro prawne natury ogólnej, co skutkuje brakiem pokrzywdzenia konkretnej osoby fizycznej bądź prawnej (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2009 r., IV KK 391/08, Lex nr 491233).

Niezależnie zatem od argumentacji zgłaszanej przez pełnomocnika spółki zaskarżone postanowienie jako słuszne należało utrzymać w mocy.